# FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT PHILIPPE LÉGER

föredraget den 10 december 1998 *

1. Den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker, som skapats genom rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972, [1] kännetecknas i synnerhet av att den föreskriver periodiska utjämningsavgifter som syftar till att förebygga störningar på grund av import från tredje land till onormalt låga priser. En avgift tas ut när importpriserna med ett visst belopp understiger ett för varje år fastställt referenspris.

2. I förevarande mål har Peter Luksch (nedan kallad käranden i det nationella målet), en tysk importör av surkörsbär från Rumänien, vägrat erlägga en sådan avgift, som de tyska tullmyndigheterna krävt honom på, eftersom det låga priset på den importerade varan inte var resultatet av en prispolitik som fördes av ifrågavarande tredje land, utan följden av varans försämring på grund av dess bristfälliga lagring före leveransen.

3. För att försäkra sig om att denna framförda rättsliga invändning är berättigad har Finanzgericht München (Tyskland) begärt att domstolen skall tolka den relevanta gemenskapsrättsliga bestämmelsen, för att i synnerhet fastställa dess tillämpningsområde.

## Tillämpliga bestämmelser

4. Med stöd av artikel 2 i förordning nr 1035/72, i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 3669/93, [2] antog kommissionen den 17 juni 1994 förordning (EG) nr 1395/94 om fastställande av ett lägsta importpris för surkörsbär. [3]

5. I enlighet med dess första övervägande syftar förordning nr 1395/94 till att avhjälpa de allvarliga störningar som påverkar den gemensamma marknaden genom att produkter med KN-numren 0809 20 20 och 0809 20 60 (surkörsbär) från tredje land under en kort period saluförs till onormalt låga priser. För att kunna uppnå detta föreskriver denna förordning åtgärder som kan förhindra import till låga priser, såsom införande av

* Originalspråk: franska.

1 — EGT L 118, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 4, s. 162.

2 — Rådets förordning av den 22 december 1993 om ändring av förordningarna (EEG) nr 2328/91, (EEG) nr 866/90, (EEG) nr 1360/78, (EEG) nr 1035/72 och (EEG) nr 449/69 i syfte att påskynda anpassningen av produktions-, bearbetnings- och saluföringsstrukturerna som en del av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 328, s. 26; svensk specialutgåva, område 3, volym 55, s. 176).

3 — EGT L 152, s. 31; svensk specialutgåva, område 3, volym 58, s. 108.

utjämningsavgifter och antagande av en ordning med lägsta importpriser för produkter vars priser överstiger detta pris. [4]

6. Artikel 1 i denna förordning föreskriver således att:

"1. Vid import till gemenskapen av surkörsbär skall det pris som skall tillämpas vara 40 ecu per 100 kg netto för produkter enligt KN-nummer 0809 20 20 och 36 ecu per 100 kg netto för produkter enligt KN-nummer 0809 20 60.

2. Om importpriset är lägre än det lägsta pris som avses i punkt 1, skall en utjämningsavgift som är lika med skillnaden mellan de två priserna tas ut."

7. Artikel 3.2 i rådets förordning (EEG) nr 2707/72 av den 19 december 1972 om villkoren för tillämpning av skyddsåtgärder inom frukt- och grönsakssektorn [5] betonar för övrigt att "[s]ådana åtgärder får endast vidtas om och under så lång tid som de är absolut nödvändiga". Femte övervägandet i denna förordning preciserar i detta avseende att "[d]e åtgärder som avses ovan bör vara anpassade till omständigheterna på ett sådant sätt att de inte får någon annan verkan än den önskade".

8. Sådan den reviderats genom kommissionens förordning (EEG) nr 2551/93 av den 10 augusti 1993, om ändring i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, [6] föreskriver Kombinerade nomenklaturen (nedan kallad KN) att surkörsbär skall klassificeras enligt undernummer 0809 20 20 när de importeras till gemenskapen mellan den 1 maj och den 15 juli och enligt undernummer 0809 20 60 när de importeras mellan den 16 juli och den 30 april.

9. I anmärkning 1 i kapitel 8 i KN, som har rubriken "Ätbar frukt samt ätbara bär och nötter; skal av citrusfrukter eller meloner" anges att kapitlet inte "omfattar ... oätlig frukt eller oätliga bär eller nötter".

## Faktiska omständigheter och förfarandet vid den nationella domstolen

10. Den 4 juli 1994 ansökte käranden vid den nationella domstolen hos Hauptzollamt Weiden om att fritt få omsätta tre partier rumänska surkörsbär på totalt 42 286 kg enligt

4 — Andra övervägandet.

5 — EGT L 291, s. 3; svensk specialutgåva, område 3, volym 5, s. 49.

6 — EGT L 241, s. 1.

KN-nummer 0809 20 20. Importpriset angavs till 65 DM per 100 kg. Eftersom detta pris var något lägre än det lägsta priset på 40 ECU per 100 kg enligt artikel 1.1 i förordning nr 1395/94, krävde Hauptzollamt att Peter Luksch skulle betala en utjämningsavgift på 2 414,80 DM.

11. När bären levererades visade det sig att de var i ett långt framskridet stadium av förruttnelse, vilket enligt en sakkunnig berodde på att de lagrats för varmt. Käranden vid den nationella domstolen var därför tvungen att sälja denna vara till ett destilleri för 10 DM per 100 kg i stället för till priset 105 DM per 100 kg, vilket var det pris käranden vid den nationella domstolen hade hoppats erhålla. Denna transaktion resulterade i en värdeminskning på 75 procent.

12. Genom ändringsbeslut den 8 februari 1995 höjde Hauptzollamt utjämningsavgiften till 34 726,86 DM och sedan, efter att detta beslut överklagats, till 40 124,02 DM.

13. Käranden vid den nationella domstolen överklagade detta beslut till Finanzgericht München och gjorde i huvudsak gällande att bestämmelserna om lägsta priser inte var tillämpliga på skadade varor. Hauptzollamt däremot ansåg att det, med tanke på gemenskapsrättens stringens, var omöjligt att bortse från lydelsen av artikel 1 i förordning nr 1395/94 och att avstå från att ta ut utjämningsavgiften. Enligt Hauptzollamt skulle skadade bär i vilket fall som helst klassificeras enligt undernummer 0809 20 20.

14. Den hänskjutande domstolen har påpekat att den utjämningsavgift som införts genom förordning nr 1395/94 inte är tillämplig i situationer som den i fråga vid den nationella domstolen, där risk för störningar beroende på import från tredje land till onormalt låga priser inte föreligger. För övrigt anser den att de skadade surkörsbär som levererats till käranden vid den nationella domstolen inte kan klassificeras enligt undernumren 0809 20 20 eller 0809 20 60, eftersom dessa bär är oätliga.

15. Eftersom den hänskjutande domstolen emellertid är osäker på hur den relevanta gemenskapsrättsliga reglering som är direkt nödvändig för att lösa tvisten skall tolkas, har den ställt följande frågor till domstolen:

"1) Skall artikel 1 i kommissionens förordning nr 1395/94 av den 17 juni 1994 tolkas så, att utjämningsavgiften även skall tas ut på surkörsbär som genom mögel-

bildning och jäsning blivit så skämda att det endast är ekonomiskt försvarbart att använda dem i destillerier?

**Svaren på frågorna**

*Den andra frågan*

Om svaret på den första frågan är jakande:

2) Skall bilaga I till förordning nr 2658/87, i dess lydelse enligt förordning nr 2551/93 av den 10 augusti 1993, särskilt anmärkning 1 i kapitel 8 i Kombinerade nomenklaturen, tolkas så, att de i den första frågan beskrivna varorna skall klassificeras enligt undernummer 0809 20 20 eller 0809 20 60?"

17. Skall surkörsbär som när de levereras är så skadade de inte är tjänliga som människoföda betraktas som ätliga bär i den mening som avses i anmärkning 1 i kapitel 8 i KN eller omfattas de, på grund av sitt tillstånd, av ett annat kapitel i KN och av ett annat undernummer än undernumren 0809 20 20 eller 0809 20 60, med påföljd att den omtvistade förordningen inte är tillämplig på dem?

18. För att tolka ett nummer i KN är det nödvändigt att undersöka såväl dess innehåll som det ändamål som eftersträvas.

16. Genom sin första fråga vill den hänskjutande domstolen få veta om artikel 1 i förordning nr 1395/94 är tillämplig på sådana surkörsbär som avses i målet. Genom sin andra fråga begär den att domstolen skall klargöra om ruttna surkörsbär ändå skall betraktas som ätliga bär i den mening som avses i anmärkning 1 i kapitel 8 i KN. Eftersom artikel 1 i förordning nr 1395/94 enligt anmärkning 1 i kapitel 8 i KN endast är tillämplig på "ätliga" bär, föreslår jag att den andra frågan besvaras först.

19. Enligt domstolens fasta rättspraxis "skall, av hänsyn till rättssäkerheten och kontrollmöjligheterna, det avgörande kriteriet för tulltaxeklassificering av varor på ett allmänt sätt sökas i varornas objektiva kännetecken och egenskaper, såsom dessa anges i lydelsen av numren i KN ... Det finns även förklarande anmärkningar som har utarbetats av kommissionen (vad beträffar KN) och Tullsamarbetsrådet (vad beträffar systemet för harmonise-

rad varubeskrivning och kodifiering) och som ger ett viktigt bidrag till tolkningen av vad som inbegrips under olika tullnummer, likväl utan att vara rättsligt tvingande ...". [7]

20. Undernumren 0809 20 20 och 0809 20 60 återfinns i kapitel 8 i KN som har rubriken "Ätbar frukt samt ätbara bär och nötter; skal av citrusfrukter eller meloner", vilket visar att oätliga bär inte kan klassificeras enligt detta kapitel. Detta bekräftas uttryckligen i anmärkning 1 till detta kapitel.

21. För att bedöma bärens "ätliga karaktär", är det således nödvändigt att undersöka om de objektivt sett är ägnade att förtäras. På denna punkt står två åsikter mot varandra.

22. Enligt den hänskjutande domstolen och käranden vid den nationella domstolen, brister det i denna egenskap så snart bären, vid tiden för bedömningen, på grund av sitt speciella tillstånd (till exempel ett framskridet stadium av förruttnelse), inte som sådana kan förtäras direkt.

23. Kommissionen, å sin sida, anser att denna egenskap skall tillerkännas frukt och bär som, till sin natur, generellt är ägnade att förtäras, oavsett dess kvalitet vid tidpunkten för bedömningen (till exempel en frukt som ännu inte är mogen, som den gröna bananen) eller om den redan fördärvats (till exempel en skadad frukt). Med andra ord bör bedömningen av en frukt eller ett bärs ätliga karaktär göras med utgångspunkt i dess allmänna lämplighet för förtäring, oberoende av om produkten kan konsumeras direkt. Det är härvid tillräckligt att produkten kan förtäras efter bearbetning, även om den före denna bearbetning inte är aptitlig och i viss mån är hälsovådlig. Kommissionen hänvisar till de förklarande anmärkningarna till Europeiska gemenskapernas KN [8] och till Tullsamarbetsrådets system för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering. [9]

24. Enligt de allmänna överväganden till kapitel 8 i de förklarande anmärkningarna till Europeiska gemenskapernas KN, skall "[f]rukt eller bär, som är avsedda att destilleras och som förefinns i form av grovkornigt mos, ... klassificeras enligt detta kapitel även när de befinner sig i ett stadium av naturlig jäsning".

25. Det är precis de egenskaper som de surkörsbär som levererats till käranden vid den nationella domstolen har.

7 — Dom av den 12 mars 1998 i mål C-270/96, Laboratoires Sarget (REG 1998, s. I-1121), punkt 16. Se även dom av den 6 november 1997 i mål C-201/96, LTM (REG 1997, s. I-6147), punkt 17.

8 — EGT C 342, 1994, s. 1.

9 — Andra utgåvan 1996, del I.

26. De förklarande anmärkningarna till systemet för harmoniserad beskrivning och kodifiering av varor avseende kapitel 8 bekräftar kommissionens tolkning att frukt och bär alltid omfattas av kapitel 8, även om de inte direkt och omedelbart kan förtäras, men kan ätas efter bearbetning.

27. I de allmänna övervägandena till dessa förklarande anmärkningar klargörs således att: "Detta kapitel omfattar frukt och bär ... som generellt är ägnade till mänsklig föda i befintligt skick eller efter tillredning. De kan vara färska ... frysta ... eller torkade ... de kan även vara tillfälligt konserverade, till exempel med hjälp av svavelhaltig gas, eller i saltat vatten, med tillsats av svavel eller andra ämnen som används för att tillfälligt garantera deras bevaring, *även om* de i dessa senare tillstånd är otjänliga som föda."

28. På samma sätt har det även klargjorts att kolanötter, som används både som "njutningsmedel att tuggas" och som huvudingrediens vid tillverkning av vissa drycker, samt päron och äpplen som är ämnade som bordsfrukt, för tillverkning av drycker (cider och vin, till exempel) eller för industriella ändamål (tillverkning av äppelpaj, sylt, gelé, pektin med mera) omfattas av kapitel 8.

29. Samma förklarande anmärkningar ger slutligen även exempel på frukt och bär som till sin natur i allmänhet är otjänliga som människoföda och som således inte omfattas av kapitel 8. Det rör sig om kopra, som bildas av delar av kokosnötens fruktkött, vilka torkas men är otjänliga för förtäring och avsedda för tillverkning av olja. Likaså små omogna pomeranser, oätliga frukter som fallit från trädet för tidigt efter blomningen och som samlas ihop när de torkat, huvudsakligen i syfte att utvinna den nödvändiga olja de innehåller (små korn).

30. Av ovanstående följer att kapitel 8 bör tolkas på så sätt att det endast utesluter frukter och bär som till sin natur och oberoende av sitt tillstånd är helt otjänliga som människoföda, men omfattar alla frukter och bär som är tjänliga som föda, även om de bara är det i vissa tillstånd.

31. De omtvistade surkörsbären kan förtäras efter bearbetning i destilleriet. Därav följer att de omfattas av kapitel 8 i KN.

32. Det synes dessutom framgå av de faktiska omständigheterna i målet att bären importerats och att tulldeklarationen som innebär att de fritt får omsättas godtagits mellan den 1 maj och den 15 juli. Därmed skall bären klassificeras enligt undernummer 0809 20 20.

33. Jag föreslår således att domstolen besvarar denna fråga enligt följande: Bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987,[10] i dess lydelse enligt förordning nr 2551/93, och särskilt anmärkning 1 i kapitel 8 i KN, skall tolkas så, att surkörsbär som genom mögelbildning och jäsning blivit så skämda att det endast är ekonomiskt försvarbart att använda dem i destillerier skall anses som ätliga bär i den mening som avses i kapitel 8 i KN. Närmare bestämt skall de klassificeras enligt undernummer 0809 20 20 eller 0809 20 60, beroende på vilken dag som tulldeklarationen för övergång till fri omsättning har godtagits.

*Den första frågan*

34. Genom denna fråga vill den hänskjutande domstolen få veta om artikel 1 i förordning nr 1395/94 skall tolkas så, att utjämningsavgiften skall tas ut under sådana omständigheter som de i målet vid den nationella domstolen.

35. Jag vill erinra om att artikel 1 i förordning nr 1395/94 föreskriver att det lägsta priset vid import som fastställs i punkt 1 och den utjämningsavgift som föreskrivs i punkt 2 är tillämpliga på alla surkörsbär som omfattas av undernumren 0809 20 20 och 0809 20 60, för det fall importpriset är lägre än det lägsta priset.

36. Denna bestämmelse ställer således upp två kumulativa och objektiva villkor för att den skyddsåtgärd som införts genom förordning nr 1395/94 skall bli tillämplig. För det första avses endast surkörsbär som omfattas av undernumren 0809 20 20 och 0809 20 60 och för det andra skall utjämningsavgiften endast betalas om importpriset för körsbären är lägre än det fastställda lägsta priset.

37. Av de faktiska omständigheter som det redogjorts för i beslutet om hänskjutande verkar det som om de två villkoren är uppfyllda. Det finns emellertid anledning att erinra om att det ankommer på den nationella domstolen att göra denna bedömning.

38. Kommissionen, den hänskjutande domstolen och käranden vid den nationella domstolen anser att ett tredje villkor, som inte uttryckligen anges i artikel 1 i förordning nr 1395/94 men som direkt följer av förordningens rättsliga grund, skall vara uppfyllt för att den föreskrivna skyddsåtgärden skall bli tillämplig. Enligt dem kan utjämningsavgiften endast tas ut om den är absolut nödvändig för att förverkliga det mål som eftersträvas genom förordningen eller, med andra ord, om den är förenlig med proportionalitetsprincipen.

10 — EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22.

39. Käranden vid den nationella domstolen åberopar i detta avseende domstolens dom av den 2 augusti 1993 i målet Dinter. [11]

40. I detta mål gällde det att tolka vissa bestämmelser i kommissionens förordning (EEG) nr 1626/85 av den 14 juni 1985 om skyddsåtgärder vid import av vissa morel-ler, [12] och närmare bestämt att fastställa hur importpriset på dessa bär från tredje land skulle beräknas när importören i gemenskapen förvärvat varorna via en mellanhand som inte har hemvist i det land där de importerade produkterna har sitt ursprung. Denna text, som antogs med stöd av förordning nr 1035/72 för att komma till rätta med allvarliga störningar på gemenskapsmarknaden till följd av att moreller som importerats från tredje land salufördes till onormalt låga priser, fastställer ett lägsta pris för moreller vid import till gemenskapen och föreskriver att en utjämningsavgift skall tas ut på de produkter vars priser inte följer det fastställda priset. De tillämpliga bestämmelserna i det ovannämnda målet Dinter motsvarar således de som gäller i förevarande mål.

41. Den behöriga avdelningen vid tyska tullen begärde att käranden vid den nationella domstolen, bolaget Hans Dinter, skulle betala en utjämningsavgift med anledning av att det inköpspris för frysta moreller från Jugoslavien som den österrikiska mellanhanden betalat var lägre än det lägsta pris som fastställts genom gemenskapsförordningen, även om det var visat att såväl det pris som betalats av käranden vid den nationella domstolen till mellanhanden som det pris som togs ut vid vidareförsäljningen var högre än det lägsta priset.

42. Med hänvisning till ändamålet med gemenskapsreglerna i fråga uttalade domstolen att "dessa skyddsåtgärder endast får vidtas 'om och under så lång tid som de är absolut nödvändiga'... Härav följer att det är rättsstridigt att utta en utjämningsavgift när syftet med skyddsåtgärderna har uppnåtts". [13]

43. Med tanke på att gemenskapsreglerna i fråga eftersträvar samma ändamål, är det fullt möjligt att överföra det resonemang domstolen följde i målet Dinter på förevarande mål.

44. Även förordning nr 1395/94 syftar ju, som jag har visat, genom vidtagande av lämpliga skyddsåtgärder, såsom införande av ett system med lägsta importpriser och utjämningsavgifter som tas ut på produkter som inte följer detta pris, till att motverka de allvarliga störningar som kan äventyra målen i artikel 39 i EG-fördraget genom att surkörsbär från tredje land som omfattas av

11 — Mål C-81/92 (REG 1993, s. I-4601).

12 — EGT L 156, s. 13.

13 — Domen i det ovannämnda målet Dinter, punkt 19.

KN-numren 0809 20 20 och 0809 20 60 saluförs till onormalt låga priser.

45. Detta syfte överensstämmer helt med det som gemenskapslagstiftaren bestämt för förordning nr 1035/72 och särskilt artikel 29.2, med stöd av vilken förordning nr 1395/94 antagits. Artikel 29.2 i förordning nr 1035/72 bemyndigar nämligen kommissionen att besluta om nödvändiga åtgärder, vid handel med tredje land, om marknaden på grund av import eller export är utsatt för eller hotas av allvarliga störningar som kan äventyra de mål som fastställs i artikel 39 i fördraget.

46. Kommissionens handlande är dessutom underordnat proportionalitetsprincipen. [14]

47. Denna princip, som enligt fast rättspraxis tillhör gemenskapsrättens allmänna principer, gör lagligheten av bland annat åtgärder genom vilka aktörerna påförs avgifter beroende av att dessa åtgärder är ägnade och nödvändiga för att uppnå de ändamål som lagligen eftersträvas genom regleringen i fråga. Detta innebär att när ett val skall göras mellan flera lämpliga åtgärder skall den minst ingripande väljas samt att de påförda avgifterna inte skall gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det eftersträvade målet. [15]

48. Sammanfattningsvis kan de skyddsåtgärder som föreskrivs genom förordning nr 1395/94 lagligen genomföras endast om det onormalt låga pris som betalats är följden av en prispolitik som förts i tredje land och som förorsakat allvarliga störningar på gemenskapsmarknaden. Med andra ord kan endast åtgärder som är ägnade att förhindra avsättningen av surkörsbär på gemenskapsmarknaden till låga priser som beror på tredje land genomföras med stöd av artikel 1 i förordning nr 1395/94. Även om dessa villkor är uppfyllda är det vid genomförandet av dessa åtgärder dessutom nödvändigt att se till att proportionalitetsprincipen följs.

49. I förevarande mål gäller det att fastställa huruvida importen, till ett pris som är något lägre än lägsta priset, av surkörsbär som är i ett sådant stadium av förruttnelse att det endast är ekonomiskt försvarbart att använda bären i fråga i destillerier, efter att de sålts dit till ett pris som är lägre än inköpspriset, utgör en risk för störningar på marknaden för surkörsbär som kan motverkas genom tillämpning av de skyddsåtgärder som föreskrivs i artikel 1 i förordning nr 1395/94. Jag vill påpeka att referensmarknaden inte endast

14 — Se, i detta avseende, femte övervägandet till förordning nr 2707/72 och dess artikel 3.2.

15 — Se, till exempel, dom av den 12 november 1998 i mål C-352/96, Italien mot rådet (REG 1998 s. 1-6937).

omfattar marknaden för färska frukter och färska bär eller frukter och bär som bearbetats industriellt till livsmedel (exempelvis sylt, juice, kanderade frukter), utan även marknaden för frukt och bär som bearbetats i destillerier. Genom denna förordning skyddas med andra ord även marknaden för surkörsbär som bearbetats i destillerier mot riskerna för störningar till följd av import av surkörsbär från tredje land till onormalt låga priser.

50. Det finns anledning att notera att de omtvistade surkörsbären möjligen tar upp konkurrensen med marknaden för frukt och bär som är avsedda att destilleras och inte med marknaden för färska frukter och bär.

51. Det gäller således för det första att undersöka om priset på de bär som importerats av käranden vid den nationella domstolen är lägre än det lägsta priset och, om så är fallet, om den relevanta gemenskapsmarknaden har utsatts för störningar eller hotas att utsättas för störningar till följd av en sådan transaktion.

52. För det andra skall skälen för att tillämpa ett sådant pris fastställas och särskilt om detta låga pris beror på omständigheter som exportören från tredje land eller käranden vid den nationella domstolen inte har kunnat påverka.

53. Det måste påpekas att akten i målet inte innehåller några uppgifter som gör det möjligt att bedöma om gemenskapsmarknaden utsatts för eller hotas av störningar till följd av denna transaktion.

54. Vad gäller det andra lagliga kravet tycks det, med beaktande av de omständigheter som den hänskjutande domstolen redogjort för, som om det särskilt låga pris till vilket importören har vidaresålt surkörsbären är följden av omständigheter som han inte har kunnat påverka och som inte har något som helst samband med en prispolitik i det exporterande tredje landet. Under dessa omständigheter brister det i en förutsättning som är väsentlig för tillämpningen av den åtgärd som föreskrivs i artikel 1 i förordning nr 1395/94. Det ankommer emellertid på den hänskjutande domstolen att bedöma dessa olika förutsättningar.

55. Av det ovanstående följer att uttaget av utjämningsavgiften under sådana omständigheter som de i målet vid den nationella domstolen inte skulle leda till att det skyddsändamål som eftersträvas genom skyddsåtgärderna uppnås. Avgiften är således rättsstridig.

56. Följaktligen skall den första tolkningsfrågan besvaras på så sätt att artikel 1 i förordning nr 1395/94 inte kan tillämpas på de omständigheter som föreligger i förevarande mål.

## Förslag till avgörande

57. Av de skäl som redogjorts för ovan föreslår jag att domstolen lämnar följande svar på de frågor som hänskjutits av Finanzgericht München:

1) Bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2551/93 av den 10 augusti 1993, och särskilt anmärkning 1 i kapitel 8 i Kombinerade nomenklaturen, skall tolkas så, att surkörsbär, som genom mögelbildning och jäsning blivit så skämda att det endast är ekonomiskt försvarbart att använda dem i destillerier, skall anses som ätlig frukt i den mening som avses i kapitel 8 i Kombinerade nomenklaturen. Närmare bestämt skall de klassificeras enligt tulltaxenummer 0809 20 20 eller 0809 20 60, beroende på vilken dag som tulldeklarationen för övergång till fri omsättning har godtagits.

2) Artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1395/94 av den 17 juni 1994 om fastställande av ett lägsta importpris för surkörsbär skall tolkas så, att utjämningsavgiften inte skall tas ut på surkörsbär som övergått till fri omsättning inom gemenskapen till ett osedvanligt lågt pris, om detta pris på intet sätt beror på omständigheter som importören kunnat påverka och inte är resultatet av en prispolitik som förts i det tredje land från vilket körsbären exporterats.